

Hvad er en udviklingskorridor?

Frem for enkelte stykker af infrastruktur opfordrer LaRouche-Organisationen til udviklingen af det, som Lyndon LaRouche har kaldt "udviklingskorridorer". Disse er udviklingsbælter, omkring 80-160 kilometer brede, centreret om infrastruktur indenfor transport, energi, vand og kommunikation. Sådan infrastruktur er ikke blot en måde hvorpå punkt A forbindes med punkt B; det kan sammenlignes med kroppens blodåre, i stand til at bringe næring til det omkringliggende væv.

En transportkorridor øger den fysiske produktivitet af det land, som befinder sig langs ruten ved at bringe det tættere (tidsmæssigt og finansielt) på andre markeder, som reducerer de fysiske omkostninger nødvendige for at få adgang til dem.

Når et skib transporterer gods fra en havn til en anden, er godset det samme når det ankommer, som det var ved afrejse (selvom det muligvis er lidt mindre friskt).

Men fastlandstransport gør det muligt at opgradere råmaterialer og halvfærdige produkter på vejen til deres endelige mål, hvilket giver muligheden for værdiskabelse undervejs. Nye byer, små som store, vil springe frem langs disse linjer, og skabe nye muligheder for en voksende befolkning.

Infrastruktur indenfor elforsyningsområdet er en platform, som åbner op for økonomiske processer, der er fuldstændig umulige uden denne. Et elnets værdi er eftertrykkeligt ikke den profit, som det kan bringe gennem salget af strøm – den ligger i den massivt forøgede produktivitet og levestandard, som strømmen muliggør.

Vandforsyningsinfrastruktur forhindrer skader fra

oversvømmelser, vander afgrøder og sørger for sikkerhed mod naturens luner. Og vand, bragt til en tør region, skaber en multiplikationseffekt. Vand, leveret til afgrøder, bliver en del af atmosfæren gennem (planters) vejrtrækning, falder igen og forstærker dets indvirkning.

Verdenslandbroen er ikke et program for at forbinde allerede eksisterende befolkningscentre. Det er en tilgang til at opgradere produktivitet og udvide økonomiske, videnskabelige og kulturelle horisonter.

Afghanistan er en gunstig lejlighed for fred gennem udvikling

16. august (EIRNS) – I modsætning til Præsident Joe Bidens selvretfærdiggørelse i dag – "Vores mission var aldrig national opbygning" i Afghanistan – er der ingen begribelig grund til, at en kæmpe nations militær og ingeniørtropper opholder sig i et underudviklet land i så lang tid, *medmindre* deres mission er den at hjælpe med at opbygge denne nation, hjælpe den med industrialisering og infrastruktur for varig økonomisk udvikling. Hvad udrettede USA's militærstyrker i halvandet årti under General MacArthur i Japan efter 2. verdenskrig, hvis ikke i det mindste at hjælpe med, at genstarte det lands moderne industrialisering ud af krigens katastrofe? Hvad med hjælpen til Sydkoreas selvudvikling til at blive en industriel magt efter krigen?

Den tid er længst forbi, hvor USA var næsten alene om at være i stand til at tilvejebringe en sådan hjælp. Nu må det gøres i

samarbejde med andre økonomiske og teknologiske stormagter; og en eurasisk bestræbelse er allerede i gang – Kinas Bælte- og Vejinitiativ med projekter i mange lande.

Og USA har, indtil nu, tydeligvis ikke været i Afghanistan for at hjælpe med at opbygge en nation. USA's tilbagetrækning er ikke nederlaget for en kampagne "i demokratiets navn", hvilket NATO-besættelsen aldrig handlede om. Nej, det er en chance der må gribes sammen med hvilken som helst regering, som har befolkningens opbakning, for at fremme opbygning af energiproduktion, et moderne sundhedssystem, vandressourcer, transportkorridorer – i stil med USA's Tennessee Valley Authority – i et land, hvis sammenfaldne økonomi afholder en hel region fra at forbindes og udvikles.

Schiller Instituttet, anført af Helga Zepp-LaRouche, organiserede en endags-konference for blot to uger siden med præcis dette tema – "Afghanistan: Et Vendepunkt i Historien efter den forfejlede æra med Regimeskift " – med paneler med egentlige eksperter og repræsentanter for andre asiatiske nationer, som kendte landet. Det vigtigste fra dette blev gennemgået i et særligt optryk af rapporten fra *Executive Intelligence Review*: "Vil Afghanistan udløse et Paradigmeskifte?" (https://larouchepub.com/eiw/public/2021/eirv48n29-20210723/eirv48n29-20210723_afghanistan-offprint.pdf). Schiller Instituttet vil bringe mange af disse eksperter og repræsentanter sammen igen for at opdatere deres diskussion om økonomisk udvikling i lyset af disse nye omstændigheder. En af dem, Hussein Askary, sagde i dag på sin Twitter-konto: "Det er fuldt ud muligt at opnå fred og stabilitet i Afghanistan ved at integrere det med Bælte og Vejinitiativet. Den regionale og globale baggrund er anderledes end i 1994", da Taliban sidste gang overtog magten.

Dette er allerede præcis den tilgang, som Kina og de centralasiatiske nationer rundt om Afghanistan tager, og den

tilgang som Rusland vil tage.

Briterne vil muligvis te sig hysterisk, som nogle af deres konservative ledere i parlamentet gjorde i dag, om egenhændigt at sende Hendes Majestæts meget kolonialistiske styrker tilbage til Afghanistan for at bringe tingene i orden! Det kan godt være at den britiske FN-ambassadør beklager, som han gjorde i dag i FN's Sikkerhedsråds specialforsamling, at "det som sker i Afghanistan er en tragedie." Rystede europæiske ambassadører fra Irland til Danmark har muligvis gentaget dette , men de klamrer sig alle, desværre, til de slagte rester af en geopolitik med britisk ophav, som har været en katastrofe for USA og for resten af verden.

Det er en god ting, at krigene for regimeskifte nu ender. Det er kun denne politik som har slået fejl, og den var aldrig i USA's interesse. Som Helga Zepp-LaRouche understregede i dag, det som er i USA's interesse er at "samarbejde og påbegynde genopbygning."

NATO's tilbagetrækning fra Afghanistan skaber en situation fyldt med håb for at gøre præcis dette. Schiller Instituttets konference den 31. juli om fred gennem udvikling i den centralasiatiske region er nu midlet til at organisere denne udvikling gennem et fælles tilbud fra nationer, som er i stand til at eksportere højteknologiske kapitalgoder og udskifte Afghanistans opiumhandel. Og Instituttet vil nu ajourføre dette middel til den gunstigere lejlighed, som nu eksisterer.

Schiller

Instituttets

Afghanistan-konference: Spred ideen om et fælles udviklingsprogram med det samme

31. juli (EIRNS) – Schiller Instituttet samlede i dag diplomater og eksperter fra mange nationer, herunder Afghanistan, Rusland, Kina, Pakistan, USA, Italien og andre til en intens diskussion på en international virtuel konference om temaet: "Afghanistan: Et vendepunkt i historien efter tiden med de fejlslagne 'regimeskifter'".

Helga Zepp-LaRouche (Tyskland), præsident og grundlægger af Schiller Instituttet, som har ledet en proces med institutionel og uformel dialog igennem de sidste 18 måneder, sagde ved afslutningen af dagens begivenhed, at vi nu "har et perspektiv på hvilken vej vi skal gå". Prioriteten er "at lægge 'udvikling' frem på bordet, hvilket vil være svært for nogen at afvise", og at give al den støtte, der er mulig for at få det til at ske. Dagens sidste taler, Hussein Askary (Sverige), Sydvestasien-koordinator for Schiller Instituttet, udtrykte på det kraftigste, at vi skal "gøre 'udvikling' til det første punkt" i enhver forhandling, ikke det sidste. Han advarede: "Hold krigsherrerne og briterne ude!" Askarys præsentation, der dækkede konkrete aspekter af udvikling, havde titlen: "Sæt Afghanistan på bæltet & vejen til fred".

Arrangementet blev åbnet af ordstyrer Dennis Speed (USA), der sagde, at drøftelserne ville ændre den sædvanlige opfattelse af krig eller fred gennem deltagelse i diplomatiske bestræbelser på at formulere politik for gensidig forståelse og udvikling. Han introducerede en kort video fra 1985 af statsmand og økonom Lyndon LaRouche, der med henvisning til præsident Abraham Lincolns gerninger pointerede, at

indflydelsen af infrastruktur forvandler en økonomi. Zepp-LaRouches indledende bemærkninger understregede, at vi befinder os i et særligt øjeblik i historien, hvor geopolitisk konfrontation må afsluttes og et nyt paradigme påbegyndes – ikke kun for eurasisk integration og velstand, men for universel historie. Hun viste det smukke kunstværk "Gyldne Maske" for at pointere den 5.000 år lange historie i den centralasiatiske region.

Professor Pino Arlacchi, der deltog fra Italien, spillede en hovedrolle i diskussionen fra start til slut. For indeværende er han professor i sociologi ved Sassari Universitet, tidligere var han administrerende direktør for FN's kontor for narkotikakontrol og kriminalitetsforebyggelse (1997-2002) og tidligere observatør for Afghanistan i Europa-Parlamentet. Han talte om: "Udryd opium i Afghanistan, udvikl moderne landbrug, opbyg nationen nu." Han beskrev sin oprindelige plan, som i 2001 næsten havde elimineret opiumsvalmuens vækst i Afghanistan, hvilket sidenhen vendte i de følgende år fra 2001 pga. amerikanske og NATO's militære operationer. Arlacchi foreslog igen i 2010 en plan, som blev forpurret af EU, Storbritannien og USA. I dag er Afghanistan kilden til over 80% af verdens opiumsstoffer. Arlacchi fremlagde hvad der kan og må gøres i dag. Den nødvendige metode baserer sig på alternativt landbrug – støtter landmænd til at skifte til andre afgrøder og lignende realistiske metoder. Arlacchi understregede, hvor relativt billigt dette er i betragtning af narkotikakartellernes enorme indflydelse. Landmænd i Afghanistan får muligvis 300 til 350 millioner dollars for deres opiumafgrøde, som derefter er 20 milliarder dollars værd for organiseret kriminalitet i Europa. Der er mange alternative afgrøder med stor brugsværdi, for eksempel safran.

Diplomaterne præsenterede et bredt udsnit af den nuværende situation. Ambassadør Hassan Shoroosh (Afghanistan), Afghanistans ambassadør i Canada, talte fra Ottawa og sagde, at der er et "nyt kapitel i partnerskab" forude, som skal

udarbejdes. Hans tale hed: "Vejen frem for Afghanistan." Han sagde, at hans land er "positioneret til at tjene som landbro" i Eurasien og gennemgik i detaljer forskellige transportkorridorer, fra Lapis Lazuli-korridoren, til 'Five Nations Railway route'.

Ambassadør Anna Evstigneeva (Rusland) talte fra New York City, hvor hun er stedfortrædende fast repræsentant ved Den russiske Føderations mission i FN. Hendes præsentation havde titlen: "Ruslands udsigter for Afghanistan og Eurasien". Hun understregede, at målet er stabilitet, og at der ikke er nogen militær løsning. Der er vigtige ramme-institutioner blandt naboerne i regionen, herunder CSTO og SCO og bilaterale forbindelser. Der er en særlig rolle for den 'udvidede trojka', som har været på plads i mange år. Der vil finde møder sted i den nærmeste fremtid. Transport og infrastruktur har stor betydning.

Dr. Wang Jin (Kina), stipendiat ved Charhar Institute, talte om emnet "Afghanistan og Bælte- og Vejinitiativet". Han præsenterede fire centrale aspekter af Kinas bekymringer: 1) at der ikke er nogen spredning af ustabilitet; 2) at der er en fremtid med fremskridt for Afghanistan; 3) at ekstremisme og terrorisme ikke vinder frem; og 4) at Kina og Afghanistan har positive bånd.

Hr. Hassan Daud talte fra Pakistan. Han er administrerende direktør for 'Khyber Pakhtunkhwa Province Board of Investment & Trade'. Han påpegede, at Afghanistan er et af "de mindst økonomisk integrerede [lande]" i den central- og sydasiatiske region efter årtiers stridigheder. Han talte om den store "økonomiske oversvømmelse" der vil følge, idet Pakistan udnytter sin position og sine ressourcer til at blive et logistisk knudepunkt og udvider fordelene for Afghanistan gennem Bælte- og Vejinitiativets flagskib, 'Kina-Pakistan-økonomisk Korridor' (CPEC). Vi skal have "ånden fra den gamle silkevej" igen. Han efterlyste flere seminarer om dette, der involverede forskere, handelskamre og andre.

Fra USA talte Ray McGovern. Han er tidligere analytiker i USA's Central Intelligence Agency (CIA) og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPs). Han tog fat på emnet: "The Real Interest of the United States in Asia" og fremførte mange stærke punkter, herunder at rækken af militære chefer, der løj om hvad USA foretog sig i Afghanistan, i Irak samt andre steder må "drages til ansvar". Han påpegede dramatisk, at der ikke engang var blevet foretaget kompetente "situations-estimer", hvilket der ellers skulle, om terræn, vejr, LOCS-kommunikationslinjer og forsyninger og andre standardvurderinger af, hvad USA foretager sig på steder. I 2010 betalte den amerikanske flådes logistik 105 \$ pr liter for at fylde brændstof på kampvogne og militære køretøjer i Afghanistan! Han langede hårdt ud efter den racisme, der var involveret i at formode, at man kan foretage sig alt muligt, hvor som helst; han citerede Kipling.

Mange andre var involveret i de to spørgerunder med vigtige udvekslinger om centrale emner. F.eks. fremhævede Earl Rasmussen, næstformand i Eurasian Society, nødvendigheden af at opbygge tillid. Dr. Stephen Fischer, en amerikansk læge, rapporterede om et år han tilbragte i sundhedsforvaltningen i Afghanistan, hvor han arbejdede sammen med et lokalt genopbygningshold. Zepp-LaRouche understregede mange gange, at det, i forbindelse med den langvarige pandemi, er bydende nødvendigt, at vi i Afghanistan og overalt tager skridt for folkesundhed og moderne lægelig infrastruktur. Dr. Walter Faggett og generalmajor Peter Clegg (fhv.), begge med i 'Komitéen for modsætningernes Sammenfald, deltog i den første spørgerunde. Alaha Ahrar, administrerende direktør for Kindness Sharing Project ringede ind fra Virginia for at spørge, hvad der ville ske med de fremskridt, som kvinder havde opnået i Afghanistan, hvis Taleban skulle tage magten?

Ambassadør Anna Evstigneeva drog den konklusion, at det er "vigtigt at hæve sig over geopolitikken". Hun sagde, at vi i Rusland "på alle niveauer, inklusive præsident Putin er klar

til samarbejde". Helga Zepp-LaRouche opfordrede paneldeltagere og alle blandt seerne til at bidrage til perspektivet om udvikling, der blev diskuteret, og mobilisere herfor. Professor Arlacchi, der har udgivet en ny bog, *Against Fear: Violence Is Diminishing, The True Threats to World Peace* (på italiensk) talte i sine afskedsord om, at "fred er stærkere end krig. Lad os være mere modige. Ikke ofre for store bedrag". Hele konferencen er arkiveret til visning. Nu er det tid til at slutte sig til Schiller Instituttet.

Afghanistan ved en korsvej: Kirkegård for imperier eller begyndelsen af en ny æra? af Helga Zepp-LaRouche

10. juli – Efter den hurtige tilbagetrækning af amerikanske og NATO-tropper fra Afghanistan – USA's tropper, bortset fra et par sikkerhedsstyrker, blev fløjet ud i ly af natten uden at informere de afghanske allierede – er dette land for øjeblikket, men sandsynligvis ikke længe, verdenshistoriens skueplads. Nyhederne fortsætter med at strømme ind: På jorden opnår Taliban-styrkerne hurtige territoriale gevinster i det nordlige og nordøstlige del af landet, hvilket allerede har skabt betydelig spænding og bekymring i Turkmenistan, Usbekistan og Tadsjikistan, og de har erobret den vestlige grænseby Islam Qala, der håndterer betydelige handelsstrømme med Iran. Samtidig foregår der intenst diplomatisk aktivitet blandt alle de lande, hvis sikkerhedsinteresser er påvirket af begivenhederne i Afghanistan: Iran, Pakistan, Indien, Rusland, og Kina, for kun at nævne de vigtigste.

Kan der findes en intern afghansk løsning? Kan en borgerkrig mellem den afghanske regering og Taliban forhindres? Kan terroristgrupper, såsom ISIS, der er begyndt at genvinde et fodfæste i nord, og Al-Qaida, opløses? Eller vil krigen mellem de afghanske fraktioner fortsætte og dermed udvidelsen af opiumdyrkning og eksport samt den globale trussel om islamisk terrorisme? Vil Afghanistan igen synke ned i vold og kaos og blive en trussel, ikke kun for Rusland og Kina, men endog for USA og Europa?

Hvis disse spørgsmål skal besvares i en positiv forstand, er det afgørende, at USA og Europa først besvarer spørgsmålet med brutal ærlighed om, hvordan krigen i Afghanistan blev sådan en katastrofal fiasko, en krig ført i hele 20 år af USA, den stærkeste militære magt i verden, sammen med militærstyrker fra 50 andre nationer. Mere end 3.000 soldater fra NATO og allierede styrker, herunder 59 tyske soldater [og 43 danske soldater], og i alt 180.000 mennesker, inklusive 43.000 civile, mistede livet. Dette var til en økonomisk pris for USA på mere end 2 billioner \$ og på 47 milliarder € for Tyskland. Tyve års rædsel hvor alle sider, som det er sædvanligt i krig, var involveret i grusomheder med ødelæggende virkninger på deres eget liv, inklusive de mange soldater der kom hjem med posttraumatiske stresslidelser og ikke har været i stand til at klare livet siden. Efter ti års krig med Sovjetunionen i 1980'erne, efterfulgt af en lille pause, måtte den afghanske civile befolkning derefter lide yderligere 20 års krig med en næsten utænklig række pinsler.

Det var klart fra starten, at denne krig ikke kunne vindes. Indførelsen af NATO's gensidige forsvarsklausul i henhold til artikel 5 efter terrorangrebene den 11. september var baseret på den antagelse, at Osama bin Laden og Taliban-regimet stod bag disse angreb, hvilket således ville retfærdiggøre krigen i Afghanistan.

Men som den amerikanske senator Bob Graham, formanden for Kongressens "Fælles undersøgelse af efterretningsaktiviteter inden og efter terrorangrebene den 11. september 2001", gentagne gange påpegede i 2014, undertrykkede de daværende sidste to amerikanske præsidenter, Bush og Obama, sandheden om hvem der stod bag 11. september. Og det var kun på grund af denne undertrykkelse, at truslen fra ISIS således blev mulig. Graham sagde under et interview i 2014 i Florida:

"Der er fortsat nogle ufortalte historier, nogle ubesvarede spørgsmål om den 11. september. Måske er det mest grundlæggende spørgsmål: Blev den 11. september udført af 19 personer, der arbejdede isoleret, som over en periode på 20 måneder var i stand til at tage de grove konturer af en plan, der var udviklet af Osama bin Laden, og omsætte den til en detaljeret arbejdsplan, for derefter at indøve denne plan; og endelig at udføre en ekstrem kompleks række opgaver? Lad os tænke på de 19 mennesker. Meget få af dem kunne tale engelsk. Meget få af dem havde overhovedet været i USA før. De to formænd for 9/11-Kommissionen, Tom Kean og Lee Hamilton, har sagt, at de synes det er yderst usandsynligt, at disse 19 mennesker kunne have gjort, hvad de gjorde, uden nogen ekstern støtte i den periode de boede i USA. Jeg er meget enig... Hvor fik de deres støtte?"

Dette spørgsmål er stadig ikke blevet besvaret tilfredsstillende. Vedtagelsen af JASTA-loven (Retfærdighed mod statssponsorere Terrorisme – Justice Against State Sponsors of Terrorism) i USA, afsløringen af de 28 tidligere hemmeligstemplede sider i den fælles kongresundersøgelsesrapport om den 11. september, der blev holdt hemmelig i så lang tid, og retssagen, som familierne af ofrene fra den 11. september førte mod den saudiarabiske regering, leverede tilstrækkelig bevis for den faktiske økonomiske støtte til angrebene. Men efterforskningen af alle disse ledetråde blev forsinket med bureaukratiske midler.

Den eneste grund til at uoverensstemmelser omkring 11. september nævnes her, er for at pege på det faktum, at hele definitionen af fjenden i denne krig faktisk var forkert fra begyndelsen. I en hvidbog om Afghanistan udgivet af BÜSo (Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet) i Tyskland i 2010 påpegede, at en krig, hvor målet ikke er defineret korrekt, næppe kan vindes, og vi krævede på det tidspunkt øjeblikkelig tilbagetrækning af de tyske styrker.

Da Washington Post offentliggjorde de 2.000 sider lange "Afghanistan Papirer" i 2019 under titlen "I krig med sandheden", burde krigen allerede den gang have været afsluttet. De afslørede, at denne krig havde været en absolut katastrofe fra starten af, og at alle erklæringer fra det amerikanske militær om de påståede fremskridt var bevidste løgne. Undersøgelsesjournalisten Craig Whitlock, der offentliggjorde resultaterne af sin tre års forskning, herunder brug af dokumenter opnået under loven om frie informationer (Freedom of Information Act – FOIA), og udsagn fra 400 personer med førstehåndskendskab viste den absolutte inkompetence, som denne krig blev ført med.

Derefter var der de forbløffende udsagn fra generaløjtnant Douglas Lute, Afghanistan-tsaren under Bush- og Obama-administrationerne, som under en intern høring i "Det særlige ministerium for Afghanistans Genopbygning" i 2014 havde sagt: "Vi var blottet for en grundlæggende forståelse af Afghanistan – vi vidste ikke, hvad vi gjorde... Hvad forsøger vi at gøre her? Vi havde ikke den fjerneste opfattelse af, hvad vi foretog os... Hvis det amerikanske folk kendte til omfanget af dette funktionssvigt... hvem ville sige, at det hele var forgæves? "

Efter at disse dokumenter blev offentliggjort, skete der intet. Krigen fortsatte. Præsident Trump forsøgte at bringe tropperne hjem, men hans forsøg blev i det væsentlige undermineret af det amerikanske militær. Det er først nu, når

prioriteten er skiftet til Indo-Stillehavet og til indeslutningen af Kina og Rusland, at denne absolut meningsløse krig blev afsluttet, i det mindste hvad angår udenlandske styrkers deltagelse.

11. september bragte ikke kun verden Afghanistan-krigen, men også Patriotloven (Patriot Act) et par uger senere, og hermed det påskud for den overvågningsstat, som Edward Snowden kastede lys over. Det ophævede en væsentlig del af de borgerrettigheder, der var blandt de mest fremragende resultater af Den amerikanske Frihedskrig og nedfældet i den amerikanske forfatning, og det underminerede USA's natur som republik.

Samtidig blev de fem principper for fredelig sameksistens, som er kernen i international lov og FN-pagten, erstattet af en stigende vægt på den "regelbaserede orden", der afspejler interesserne og forsvaret af det transatlantiske etablissemments privilegier. Tony Blair havde allerede sat tonen for en sådan afvisning af principperne i Den westfalske Fred og international lov to år tidligere i sin berygtede tale i Chicago, der dannede den teoretiske retfærdiggørelse for de "endeløse krige" – dvs. de interventionistiske krige gennemført under påskud af "ansvaret for at beskytte" (Responsibility to Protect – R2P), en ny slags korstog, hvor "vestlige værdier", "demokrati" og "menneskerettigheder" formodes at blive overført – med sværd eller med droner og bomber – til kulturer og nationer, der kommer fra helt anderledes civilisationstraditioner.

Derfor må Afghanistan-krigens katastrofale fiasko – efter de foregående fiaskoer, Vietnam-krigen, Irak-krigen, Libyen-krigen, Syrien-krigen og Yemen-krigen – hurtigt blive vendepunktet for et fuldstændigt skift i retning væk fra de sidste 20 år.

Del 2

Siden senest Covid-19-pandemiens udbrud, et udbrud der var helt forudsigeligt, og som Lyndon LaRouche i princippet havde forudsagt allerede i 1973, burde der have været igangsat en grundlæggende debat om de mangelfulde aksiomer i den vestlige liberale model. Privatiseringen af alle aspekter af sundhedsvæsnerne har bestemt givet lukrative overskud til investorer, men den økonomiske skade, der er blevet påført, og antallet af dødsfald og langvarige sundhedsproblemer har brutalt afsløret sundhedsvæsnernes svage punkter.

Den strategiske turbulens forårsaget af tilbagetrækningen af NATO-tropper fra Afghanistan giver en glimrende mulighed for en revurdering af situationen, for en korrektion af den politiske retning og en ny løsningsorienteret politik. Den lange tradition for geopolitisk manipulation af denne region, hvor Afghanistan i en vis forstand repræsenterer grænsefladen fra det britiske imperiums "Great Game" i det 19. århundrede til Bernard Lewis' og Zbigniew Brzezinskis "krisebue (arc of crisis)", må begraves. en gang for alle, for aldrig at blive genoplivet. I stedet skal alle naboerne i regionen – Rusland, Kina, Indien, Iran, Pakistan, Saudi-Arabien, Golfstaterne og Tyrkiet – integreres i en økonomisk udviklingsstrategi, der repræsenterer en fælles interesse blandt disse lande, én som er defineret af en højere orden og er mere attraktiv end fortsættelsen af de respektive formodede nationale interesser. Dette højere niveau repræsenterer udviklingen af en tværnational infrastruktur, storstilet industrialisering og moderne landbrug for hele Sydvestasien, som den blev præsenteret i 1997 af EIR og Schiller Instituttet i specialrapporter og derefter i studiet "Den nye Silkevej bliver til verdens landbro (The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge)." Der er også et omfattende russisk studie fra 2014, som Rusland havde til hensigt at fremlægge på et G8-topmøde, før det blev udelukket fra denne gruppe.

I februar i år blev udenrigsministrene fra Pakistan, Afghanistan og Usbekistan enige om at anlægge en jernbanelinje fra Tasjkent, Usbekistans hovedstad, via Mazar-e-Sharif og Kabul, Afghanistan, til Peshawar i Pakistan. En ansøgning om finansiering fra Verdensbanken blev indsendt i april. Samtidig blev Pakistan og Afghanistan enige om at anlægge en motorvej, Khyberpas økonomisk korridor (Khyber Pass Economic Corridor), mellem Peshawar, Kabul og Dushanbe. Det vil tjene som en fortsættelse af Den kinesisk-pakistanske økonomiske Korridor (CPEC), et udstillingsprojekt i det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ (BRI).

Disse transportlinjer skal udvikles til effektive udviklingskorridorer og en øst-vest-forbindelse mellem Kina, Centralasien, Rusland og Europa samt et nord-syd infrastrukturnetværk fra Rusland, Kasakhstan og Kina til Gwadar, Pakistan ved Det arabiske Hav, alle behøves at blive gennemført.

Alle disse projekter udgør betydelige tekniske udfordringer – bare overvej det totalt bjergrige landskab i store dele af Afghanistan – men den fælles vision om at overvinde fattigdom og underudvikling kombineret med ekspertise og samarbejde mellem de bedste ingeniører fra Kina, Rusland, USA og Europa kan "flytte bjerge" i overført betydning. Kombinationen af Verdensbanken, Den asiatiske Infrastruktur-investeringsbank (AIIB), BRIKS' (Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika) Ny Udviklingsbank, Ny Silkevejsfond og nationale långivere kunne udstede de nødvendige kreditlinjer.

Et sådant udviklingsperspektiv, også for landbruget, ville også give et alternativ til den massive narkotikaproduktion, der plager denne region. På nuværende tidspunkt kommer over 80% af den globale opiumproduktion fra Afghanistan, og ca. 10% af den lokale befolkning er i øjeblikket afhængig, mens Rusland for ikke så længe siden definerede sit største nationale sikkerhedsproblem som narkotikaeksport fra

Afghanistan, og tal fra 2014 viste, at 40.000 mennesker om året blev dræbt i Rusland. Realiseringen af et alternativ til narkotikadyrkning er i hele verdens grundlæggende interesse.

Covid-19-pandemien og risikoen for yderligere pandemier har dramatisk understreget behovet for at opbygge moderne sundhedsvæsen i hvert eneste land på Jorden, hvis vi skal forhindre, at de mest forsømte lande bliver ynglepladser for nye mutationer, som ville forpurre hele den hidtidige indsats. Opførelsen af moderne hospitaler, uddannelse af læger og sygeplejepersonale og de nødvendige infrastrukturelle forudsætninger er derfor lige så meget i alle politiske grupper i Afghanistans interesse og for alle lande i regionen, som for de såkaldte udviklede lande.

Af alle disse grunde repræsenterer den fremtidige udvikling i Afghanistan en korsvej for hele menneskeheden. Samtidig er det en perfekt demonstration af muligheden, der ligger i anvendelsen af Nikolaus fra Kues' princip om modsætningernes sammenfald, *Coincidentia Oppositorum*. Hvis man forbliver på niveauet med modsigelserne i de berørte nationers påståede interesser – Indien-Pakistan, Kina-USA, Iran-Saudi-Arabien, Tyrkiet-Rusland – er der ingen løsninger.

Hvis man derimod overvejer alles fælles interesser – at overvinde terrorisme og narkotikaplagen, varig sejr over farerne ved pandemier og afslutte flygtningekriserne – så er løsningen åbenbar. Det vigtigste aspekt er imidlertid spørgsmålet om den vej vi som menneskehed vælger – om vi vil styrte længere ned i en mørk tidsalder og potentielt endog risikere vores eksistens som en art, eller om vi sammen ønsker at forme et virkeligt menneskeligt århundrede. I Afghanistan gælder det mere end nogen andre steder i verden: Det nye navn for fred er udvikling!

Sørg for at nødforanstaltninger for det fælles bedste erstatter hyperinflation og geopolitisk vanvid

1. juni (EIRNS) – I en udsendelse fra Asien i dag udtalte manden, der anses for at være forfatteren af den triumferende amerikanske nationale forsvarsstrategi, Elbridge Colby, udsendt i januar 2018, at der ikke er nogen grund til at have amerikanske udenrigs-relationer, med undtagelse af opretholdelsen af USA's beredskab til at vinde konventionelle krige, og, såfremt det er nødvendigt, at føre atomkrig. Colby er den tidligere viceforsvarsminister for strategi og styrkedeployering. Han var den fremtrædende gæst på morgenens program hos *Asia Times* med titlen: "Hvad kunne starte en stillehavskrig, og hvem ville vinde den".

Selvom ideen om atomkrig kan være forfærdelig, sagde Colby, skal man være forberedt på det. Han sagde, at Kina muligvis ville beregne forkert og indlede en krig om Taiwan i den tro, at USA ikke vil gribe ind. Colbys forsvarsstrategi fra 2018 definerede Kina og Rusland som strategiske konkurrenter, der må inddæmnes økonomisk og militært, hvis det viser sig nødvendigt.

Colby blev bedt om at svare på et spørgsmål, der blev stillet af {EIR}-deltager Mike Billington, (dog ikke identificeret ved navn af ordstyreren, David Goldman, der har bevæget sig langt væk fra tidligere at have samarbejdet med Lyndon LaRouche).

Som svar på: "Hvorfor skulle USA ikke bare slutte sig til Kina i Bælte- og Vej-Initiativet for at opbygge verden?" svarede Colby: "Det ville stride helt imod den menneskelige natur. G2 [to konkurrerende regeringer, der kommer sammen] fungerer aldrig. Tilskyndelsen til at hvert land vil søge at opnå en fordel frem for det andet er simpelthen for stor. "Med andre ord: 'Den Westfalske Fred' – der tog hensyn til de andres interesser – fandt aldrig sted. Colby fortsatte," Kina ønsker at have et stort område, hvor det har herredømme, sætter de økonomiske regler, har overherredømme, som de plejede at sige ... "

Det er denne ondskabsfulde tankegang, der ligger bag, ikke kun den ekstreme krigsfare i verden i dag, men også den økonomiske ødelæggelse fra 'den store grønne nulstilling'. Det manifesteres på mange måder...

For eksempel det faktum, at der ikke er noget effektivt internationalt samarbejde i gang for en vellykket global vaccinationskampagne for at stoppe pandemien. Verdenssundhedsforsamlingen (World Health Assembly) med over 190 nationer sluttede i dag (24. maj – 1. juni) med en erkendelse af denne mangel.

Se på den manglende reaktion på de åbenlyse overvågningsoperationer fra det amerikanske National Security Agency (NSA) og de danske myndigheder i årevis, for ikke at nævne andre spionageaffærer og beskidte operationer foretaget af 'Five Eyes' og 'The Nine Eyes' (med tilføjelse af Holland, Norge, Frankrig samt Danmark). Den serbiske præsident Aleksandar Vucic sagde i denne uge, at NSA's danske udspioneringsskandale og manglende reaktion viser, at der ikke er nogen international lov, intet princip og ingen moral tilbage i internationale relationer.

Helga Zepp-LaRouche citerede i dag disse eksempler og bemærkede, at det i øjeblikket står "meget, meget klart, at Vesten med deres geopolitiske besættelse ignorerer

befolkningernes fælles bedste". Schiller Instituttet er uundværligt med henblik på at frembringe politik og principper til at håndtere kriserne gennem dialogprocessen og konferencer. Især begivenheden 26.-27. juni er anledning til at slå til lyd for nødvendigheden af en Glass/Steagall-bankreorganisering og tilhørende kreditpolitik, der er presserende nødvendige i USA og rundt om i verden, og som kun kan diskuteres og indføres gennem en ny Bretton Woods-konference med førende nationer. Den falske "videnskab" bag den grønne nulstilling må afsløres og afmonteres. Tilgangen som bruges af Komitéen for 'modsatningernes Sammenfald til løsning af kriser ved at overvinde mindre forhindringer, tage fat på menneskehedens fælles mål, er afgørende og må brede sig internationalt.

Zepp LaRouche understregede yderligere, at tidshorisonten for at gøre dette "ikke er endeløs... ikke en dårlig uendelighed". Nej; den nuværende hyperinflation viser, at en større faseændring snart er i vente. Vi er nødt til at sikre, at vores ideer for menneskeheden får overhånd... og ikke folkemordernes.

Billede: Snip fra internet

**Helga Zepp-LaRouches
hovedtale ved
Schiller instituttets
konference den 8. maj 2021**

(uddrag på dansk og hele talen på engelsk)

Uddrag af Helga Zepp-LaRouches hovedtale (Læs hele talen på engelsk nedenunder):

"Vi afholder denne Schiller Institut-konference med en indtrængende appel til så mange mennesker som muligt, om at hjælpe med at ændre den retning, som den politiske situation har lige nu. Fordi vi i løbet af meget kort tid – meget kortere end nogen sandsynligvis er klar over – er på en kurs mod potentiel udryddelse af civilisationen. Det er ikke klart, hvor den større fare kommer fra; faren for atomkrig, faren for en pandemi, der går ud af kontrol i kombination med en verdensomspændende hungersnød, eller fra en neo-malthusiansk virus, der har plaget hjernen hos så mange mennesker, hvor det ikke er klart, om de er mere ivrige efter at ødelægge industrisamfundet, eller om de er villige instrumenter for den geopolitiske konfrontation med Rusland og Kina.

"Så lad os starte med faren for en atomkrig. Det er ikke kun én udløsende faktor, én strategisk krise. Det er den samlede spænding mellem USA, det såkaldte "Globalbritannien", NATO, og i stigende grad også Den europæiske Union, og Rusland og Kina. Det bliver så stort, at en hvilken som helst krise rundt om i verden kan blive udløserpunktet. Det kan være en krise med Rusland over Ukraine, der går ud af kontrol, eller med Kina over Taiwan. Det er alarmerende, og det burde skræmme jer alle sammen, at flere og flere mennesker – selv så usandsynlige som Henry Kissinger, der ikke lige har været en ven af vores organisation, som har alt at gøre med det berygtede NSSM-200-, som han skrev, da han var national sikkerhedsrådgiver i 1974 [hvor han krævede befolkningsreduktion i udviklingslande, der har naturrigdomme, som USA har brug for, så de ikke selv gør brug af dem *red.*]. At han var fjende og modstander af alt, hvad Lyndon LaRouche og hans bevægelse stod for. Men selv

Kissinger advarer nu om, at spændingen mellem USA og Kina bliver så altomfattende for hele verden, at den kan føre til et Ragnarok-lignende militært sammenstød, der udrydder menneskeheden i løbet af en begrænset periode. Det sagde han for omkring en uge siden.

"Derefter orienterede chefen for den amerikanske strategiske kommando, admiral Charles Richard, for nylig i februar Pentagon om, at de skulle ændre sandsynligheden for atomkrig fra "ikke sandsynligt" til "meget sandsynligt". Han gentog dette for nylig foran Kongressen. For bare to dage siden havde *New York Times* en artikel af Peter Beinart, som sagde, at Biden-politikken over for Taiwan virkelig er hensynsløs, og at vi er meget tæt på krig, primært fordi demokraterne allerede sidste år havde forladt et-Kina-politikken. Biden modtager nu udsendinge fra Taiwan, som han gjorde ved sin indsættelse. Derefter citerer artiklen historikeren Graham Allison, der mener, at der er en fare for en Thukydid-fælde [den konflikt der oftest følger, når en ny magt udfordrer en etableret magts overherredømme – berlingske.dk], som sagde, at folk skal forstå, at Kina ville være mere villig til at gå i krig end at acceptere at miste Taiwan. I lyset af Kinas historie er dette meget sandsynligt. Hvis det ville komme til en sådan krig, i betragtning af at Kina har 39 luftbaser omkring Taiwan regionen, og USA har kun to, ville USA tabe enhver konventionel krig. Hvis USA ville tænke på at bruge atomvåben i regionen, er der fare for, at det vil blive til en global atomkrig...

"Den 21. marts sagde admiral Philip Davidson, lederen af □ USA's Indo-Stillehavskommando, at vi skal absolut være parat til at udkæmpe og vinde en sådan krig, hvis konkurrence bliver til konflikt. Derefter udtalte den amerikanske kommandør for Stillehavsflåden, admiral John Aquilino, der vil erstatte admiral Davidson i hans stilling, at vi er meget tættere på en sådan krig end de fleste tror. Og H.R. McMaster, den tidligere nationale sikkerhedsrådgiver for Trump, sagde, at den

farligste tid efter hans opfattelse er perioden mellem Det kinesiske Kommunistpartis kongres senere på året og vinter-OL i Beijing næste år. Så er det virkelig meget tæt på. Taiwans forsvarsminister har allerede meddelt, at de nu vil masseproducere langtrækkende missiler, der er i stand til at ramme dybt ind i det kinesiske fastland.”

Helga Zepp-LaRouche belyste derefter på samme rystende detaljeret vis den lignende fare for krig over Ukraine; USA's illegale og dødbringende ensidige sanktionspolitik, hvor hun især pegede på Syrien og Yemen; den ødelæggende fødevarerkrise, der truer millioner af mennesker, og kraftige stigning i pandemien i Indien, som betyder, at der er en fare for mange nye mutationer.

Hun sluttede således:

”Hvad skal der gøres? Der er en løsning, men det er vigtigt at tage alle disse problemer op samtidigt, for når man har en systemisk krise som den jeg beskriver med disse forskellige elementer, er det ikke nok at løse lidt af den ene og lidt af den anden krise. Man må skabe et helt andet system. Præsident Putin opfordrede i januar 2020 til et hastemøde mellem de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd. Jeg mener, □ at det er hvad der absolut må ske nu. Et sådant topmøde burde indkaldes på grund af faren for 3. verdenskrig, en pandemi ude af kontrol, en global hungersnød samt risikoen for et sammenbrud af det finansielle system. Det må føre til en øjeblikkelig vedtagelse af følgende program:

”I betragtning af pandemien, er den eneste måde at stoppe den og fremtidige pandemier at skabe et globalt sundhedssystem, der betyder et moderne sundhedsvæsen i hvert enkelt land. For hvis man ikke stopper pandemien i selv det fattigste land på planeten, vil den komme tilbage; der vil være nye varianter, nye mutationer, som i sidste ende kan gøre de vacciner, der allerede er distribueret, forældede. Så vi er i et kapløb med tiden. Vi burde gøre i hvert enkelt land, hvad der blev gjort

i Wuhan, da pandemien brød ud. Byg hospitaler! Ingeniørtropper kan gøre det sammen med hjælpeorganisationer. Man bygger et hospital til 1000 mennesker på en uge. Derefter har disse moderne hospitaler brug for veluddannede læger og sygeplejersker. Man har brug for masser af rent vand; to milliarder mennesker i verden har ingen adgang til rent vand. Man har brug for masser af elektricitet; dette kan ikke gøres uden infrastruktur. Så opbygningen af et moderne sundhedssystem i alle lande kan og skal være begyndelsen på at overvinde udviklingslandenes underudvikling for bestandig.

"Vi er nødt til at have et program for at komme global fattigdom til livs, nøjagtigt hvad Franklin D. Roosevelt havde til hensigt, da han opfordrede til etablering af et Bretton Woods-system, hvilket aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død. Men nu har vi brug for lige nøjagtig dette. Det skal starte med en global Glass/Steagall-bankopdeling, som derefter må følges op af oprettelsen af et hamiltonisk nationalt banksystem [baseret på USA's første finansminister Alexander Hamiltons model] i alle lande. Vi har brug for et kreditsystem, som derefter kan blive til et nyt Bretton Woods-system. Så kan vi finansiere udvidelsen af den Nye Silkevej ind i Sydvestasien. Det er muligheden for at overvinde død og sult i Syrien, Yemen, Afghanistan, og Irak; løsningen er indlysende. Da præsident Xi Jinping var i Saudi-Arabien, Iran og Egypten i 2015, tilbød han at udvide den Nye Silkevej ind i hele regionen. Schiller Instituttet har udarbejdet et omfattende program for hele regionen, der kan vedtages ved et sådant topmøde med FN's Sikkerhedsråds fem permanente medlemmer. Det vedtages, og så arbejder alle Sydvestasiens store naboer sammen – Rusland, Kina, Indien og USA og de europæiske lande er enige om at samarbejde om genopbygningen af denne region, som er blevet ødelagt af disse endeløse krige. Derefter skal den Nye Silkevej med dette internationale samarbejde, herunder andre lande som Japan, Indien, Sydkorea naturligvis være involveret i genopbygningen af Afrika.

"Vi er nødt til at erstatte geopolitisk konfrontation med et lynprogram for samarbejde om udvikling af fusionskraft, hvor der i den seneste periode er sket store gennembrud... I stedet for at udvide den geopolitiske konfrontation i rummet, bør vi have internationalt samarbejde om at bygge en landsby på Månen og snart en by på Mars...

Hubble-teleskopet opdagede, at der mindst er to billioner galakser. Jeg vil gerne have, at man virkelig fokuserer på den tanke, og så tænk hvor dumt det ville være, at vi, som en menneskelig art, der er den eneste art, som potentielt kan blive en udødelige art på grund af vores kreative fornuft, ødelægger os selv i en atomar ødelæggelse. Jeg synes, vi skal bestræbe os på ikke at opføre os dummere end dyrene, for der er ingen dyreart, som nogensinde ville udvise en sådan adfærd. Mange tak.

Hele talen på engelsk:

I greet all of you, wherever you may be around the world.

I'm telling you that we are conducting this Schiller Institute conference with an urgent appeal to as many people as possible, to help to change the direction in which the political situation is going right now. Because we are on a course which, in a very short period of time—much shorter than anybody is probably realizing—we are on a course of potential extinction of civilization. It's not clear where the greater danger comes from—the danger of thermonuclear war, the danger of a pandemic going out of control in combination with a world famine, or with a neo-Malthusian virus which has beset the brains of so many people, where it is not clear if they are more eager to destroy the industrial society, or if they are willing instruments of the geopolitical confrontation against Russia and China.

So, let's start with the danger of thermonuclear war. It's not just one trigger point, one strategic crisis. It is the

overall tension between the United States, the so-called Global Britain, NATO, and increasingly also the European Union, with Russia and China. It's becoming so big that any one of the crises around the globe could become the trigger point. It could be a crisis with Russia over Ukraine going out of control, or with China over Taiwan.

It is alarming, and it should alarm all of you that now more and more people—even so unlikely ones like Henry Kissinger, who has been not exactly a friend of our organization, which has everything to do with his infamous NSSM-200 paper which he wrote when he was National Security Advisor in 1974, that he was the enemy and adversary of everything Lyndon LaRouche and his movement stood for. But even Kissinger is now warning that the tension between the United States and China is becoming so all-engulfing for the whole world that it could lead to an Armageddon-like military clash, extinguishing mankind “in a finite period of time.” This he said about a week ago.

Then the commander of the U.S. Strategic Command, Admiral Charles Richard, in February informed the Pentagon that it should change the likelihood of nuclear war from “not likely” to “very likely.” He repeated that in front of the Congress recently.

Just two days ago, the *New York Times* had an article by one Peter Beinart, who said that the Biden policy towards Taiwan is truly reckless, that we are very close to war, mainly because the Democrats have abandoned the One-China policy already last year. Biden is now receiving envoys from Taiwan, as he did for his inauguration. Then, the article quotes Graham Allison, the historian who thinks that a danger of a Thucydides trap exists, by saying that people have to be clear that China would be more willing to go to war than accept losing Taiwan. In light of the history of China, this is very likely.

If it would come to such a war, given that China has 39 air

bases around the region of Taiwan, [and] the United States has only two, the United States would lose any conventional war. If it would think of using regional nuclear weapons, the danger is that it would go into an all-out global nuclear war. I advise those people who don't think that that is true, to read the papers by Ted Postol over the difference between conventional and thermonuclear war, where it is the logic that once you use one nuclear weapon, all will be used.

View full size

DoE

We are on a course toward potential extinction of civilization—in a time frame much shorter than almost anyone realizes.

And also to listen to what Tulsi Gabbard said recently in an interview with Tucker Carlson, where she said that to have this geopolitical confrontation with Russia is completely crazy. Russia has “thousands of nuclear weapons” which, in a conflict, would hit every U.S. city “in less than 30 minutes.” This would bring about “excruciating death and suffering” over the American people; millions would lose their lives, and “flesh would be burned from their bones.” That would be the end of the world, and this could come much sooner than anybody thinks.

Also, the Australian press is warning that Taiwan may be a trigger for a catastrophic war, and that is not just a question of if, but when, that China has become the enemy for no other reason than it has dared to eclipse the U.S. as the most powerful economy.

On March 21st, Admiral Philip Davidson, the head of the [U.S.] Indo-Pacific Command, said we must be absolutely prepared to fight and win such a war, should competition turn into conflict. Then, the U.S. Pacific Fleet commander, Admiral John

Aquilino, who will replace Admiral Davidson in his position, said we are much closer to such a war "than most think." And [H.R.] McMaster, the former National Security Advisor to Trump basically said the most dangerous time in his view is the period between the Congress of the Chinese Communist Party later this year, and the Winter Olympics in Beijing next year. So, that is, indeed, very close. The Taiwan Defense Minister already announced that they will now mass produce long-range missiles capable of striking deep into the inside of the Chinese mainland.

So, the situation around Taiwan could be the trigger point for a global war. But so could the situation over Ukraine.

Now, with the developments in Ukraine, you had an escalation in the recent years of an incredible demonization of President Putin. But it has nothing to do with Crimea, because as Putin correctly said, if it would not have been Ukraine, they would have found some other reason.

The narrative of what is going on with Russia, Ukraine, Crimea is completely upside-down. It did not start with the so-called annexation of Crimea; it started with the EU Association Agreement for Ukraine at the end of 2013, which was rejected for good reasons. Then, that led quickly to the demonstrations on the Maidan, which escalated into the coup, leading to a Nazi coup, in February 2014. As a consequence of that coup—Victoria Nuland is now again in a position in the State Department—you had the development where the people of Crimea voted to join Russia.

You have right now [U.S. Secretary of State Antony] Blinken and Nuland in Ukraine. This is a very dangerous game, because they're there to further the building of U.S. bases in Ukraine to support the demand by the Ukrainians to join NATO. That is reaching, then, a point where Putin has recently said that people in the West should not cross red lines, because if it would occur, "the response would be asymmetric, swift, and

tough." Russia is a nuclear superpower, and this could lead, if it would be provoked to answer in such a way, to the annihilation of mankind.

Scott Ritter, who warned that the "weapons of mass destruction" were a fake story in Iraq, recently commented on the DEFENDER-Europe 21 large maneuvers, which are going on right now along the Russian border. He basically said that all that this demonstrates is that NATO is absolutely inferior compared to the Russian troops in a conventional way; that therefore, the danger would be that if it comes to a conflict, it could go nuclear. There was a RAND Corporation study in 2016 entitled *War with China; Thinking Through the Unthinkable*, in which they basically say it would be better to have the war with China now, than in ten years, because the gap will close and China would probably win such a war later on.

The same RAND Corporation had a study in 2019 called *Extending Russia: Competing from Advantageous Ground*, which is a 354-page piece in which they describe how one should overextend Russia economically, militarily, and propaganda-wise: Number one, conduct economic warfare. Hinder the oil exports; block export of natural gas; block the construction of pipelines, such as Nord Stream 2; escalate sanctions; escalate the brain drain. Escalate the situation with Ukraine; bring lethal weapons to Ukraine; support the rebels in Syria; topple Lukashenko; increase the cost for Russia in the South Caucasus; go for a color revolution in Moldavia. Discredit the election process in Russia, like [with] Navalny; cause unrest in Russia, go for a color revolution. Put military bombers, missiles at the border to cause permanent stress for Russia. Provoke Russia into a costly arms race. Now, if you listen to that so-called study, you have the exact script for about everything that happened in the last two years.

This conference actually was caused to happen by the urgent appeal by Cardinal [Mario] Zenari from Syria, where he has

issued a call saying that as a result of the combination of ten years of war in which the United States was allied with al-Qaeda, al-Nusra, and ISIS—these are my words, not his—which was aimed to topple the legitimate elected government of Syria, the pandemic, and the co-called “Caesar sanctions,” we have now a situation where more than 90% of the Syrian population are below the poverty line.

I just should note that the Caesar sanctions are based on the same kind of fraud as we have seen used as a pretext for all of these endless wars, like the chemical weapons supposedly used by the Syrian government which was a fraud by the White Helmets; or the babies ripped out of incubators [by Iraqi soldiers invading Kuwait] in 1991, which was a lie. Then you had the so-called weapons of mass destruction in Iraq in 2003; the yellowcake from Niger. This was all a complete lie.

Unilateral sanctions such as these Caesar sanctions are, from the standpoint of international law, completely illegal. We will hear about that from Professor Köchler shortly. The only kinds of sanctions which are allowed would be those which are agreed upon by the UN Security Council. Otherwise, unilateral sanctions are a form of warfare, which targets the poor, the old people, the children. It is the idea to drive the pain of the population so high because of lack of food and medicine, that eventually it will cause an uprising and conduct regime change.

Brian O’Toole, who is a senior fellow at the Atlantic Council and a former advisor to the U.S. Treasury, and he worked for the CIA, is an expert in so-called “behavior economics,” He said that this is a strategy to raise the “pain meter”—what an insane expression. For Russia, it would only be 10% of this pain meter, and it would be important to drive it up to 70% by cutting Russia off of SWIFT, the connection to the international financial system, and to cut off Sberbank from financial transactions.

For Syria, a continuation of these Caesar sanctions means the deaths of many thousands, maybe millions of people. But the people who are conducting this say literally, "So what?" I'm not exaggerating! [Former Secretary of State] Madeline Albright said on a "60 Minutes" program with Leslie Stahl, that the half million children who died in Iraq as a result of the sanctions—these were children under the age of 5!—she said, "I think that is a very hard choice, but the price, we think, the price is worth it."

View full size

FAO/SvenTorfinn

Ravenous locust swarms threaten the food supply of the entire East African region. The UN Food and Agriculture Organization says the crisis is far from over.

David Beasley, the head of the UN World Food Program, just made a documentary about the famine in Yemen, called "Hunger Ward," which I would urge everybody to watch. He showed how in Yemen, there were little girls with arms as thin as my finger. They had hollow eyes and their skin was like parchment because of the starvation process. But I think Mrs. Albright should have nightmares every single night where each of these 500,000 dying children from Iraq look at her and haunt her, looking at her with their dying eyes, and this would continue until this woman has a human feeling.

The situation is much worse, because according to the UN World Food Program, the new report they published, *2021 Global Report on the Food Crisis*, says 55 nations are in extreme need of food. And Syria, because of the sanctions, the war, the depreciation of their pound, there is now a very high number of food-insecure people. The food prices from December 2019 until 2020 increased by 236%.

That means that all together in all of these nations—40

nations—34 million people are in acute danger of starvation in the coming months. Beasley, at the SIPRI—the Stockholm International Peace Research Institute—called on all nations to mobilize urgent support to avert mass deaths of millions of people. Actually, a number of people which is very quickly going to be as much as all of World War II deaths. He mentioned that UN Security Council Resolution 2417 was passed unanimously in 2018, and that resolution states very clearly that hunger cannot be used as a weapon of war. There are, right now, 155 million people in acute food insecurity. These people are in countries like Afghanistan, the Democratic Republic of Congo, Ethiopia, Haiti, northern Nigeria, South Sudan, Sudan, Syria, Yemen, Zimbabwe.

View full size

CC/Mstyslav Chernov

A COVID-19 patient in Chernivtsi, Ukraine, May 4, 2020.

The COVID-19 pandemic in India has already officially caused 238,000 deaths. But according to experts, it is 5 to 10 times higher, because they count only the people who die in hospitals, not the people who die in the countryside. The few plane loads of aid, which are being sent by international countries, is just a drop in the ocean. The head of the African CDC said that they are horrified by looking at India, because most of the vaccinations which came to Africa were produced there, and now with the crisis exploding in India, they are worried that no more vaccine is coming. It is also clear that we are looking at mass deaths in Brazil and many other places.

If you look at this picture as a totality, and that is what we have to do, the chickens are coming home to roost. We are now at the exact point Lyndon LaRouche predicted in 1971 when Nixon destroyed the old Bretton Woods system and went on a

course of monetary liberal policies. Lyndon LaRouche at that point said that if you continue on this course, it will come to a point where you are faced with the danger of a new depression, the danger of war, and the danger of a new fascism. My late husband was also absolutely correct when he warned already in 1973 that the IMF conditionalities would mean that new pandemics would come and that would eventually be a total threat to civilization.

The financial system is about to blow. We are looking at a situation where, after the 2008 systemic crisis, nothing was done to remedy the root causes, but just quantitative easing and pumping money by the trillions, and now we are looking at the potential of a hyperinflationary blow-out like it was in Germany in 1923. In 1923, the Reichsbank printed money to pay the war debt and the reparations. First you didn't see much of it, but then in November 1923, it exploded, and became the complete expropriation of the life work of the people.

Yesterday, Bank of America put out a report saying that we have just a "transitory hyperinflation." This is visible because all the commodity prices are going up, but this will soon translate to an increase in consumer prices. "A transitory hyperinflation" is as much as being a "little bit pregnant." However, that hyperinflation is the necessary result of all of this policy of further speculation in the last period, is known to all the big players. And this is the real reason why they are betting to create one last super-bubble by going for the Great Reset, the Great Transformation of the decarbonization of the world economy, the Green New Deal. It is the illusion that if they pump now in the next ten years another \$60 trillion into the financial system, that that would somehow save their earnings and their system. But it would just mean a gigantic transfer of wealth again from the poor to the rich.

This is already on the horizon. It's happening because the EU is implementing the Green New Deal, the Biden administration

is doing it. While that only threatens the de-industrialization of the so-called advanced countries, for the developing countries it means mass death on top of the crises I already mentioned. The Indian Energy Minister, Mr. [Raj Kumar] Singh, recently said that the Green deal may be OK for the industrialized nations, but absolutely not for the developing sector. Alone in Africa, 800 million Africans don't have access to electricity. It would mean—and these are my words now—it would mean an absolutely massive reduction of the population, and it is also clear that this is their intent.

What is to be done? There is a solution, but it is important to take all these problems at once, because when you have a systemic crisis like what I'm describing with these different elements, it is not enough to solve a little of this and a little bit of that crisis. You have to create a completely different system. President Putin, in January 2020, called for an urgent meeting of the Permanent Five Members of the UN Security Council. I think that is what must absolutely happen now. Such a summit should be called because of the danger of World War III, a pandemic out of control, a world famine, the danger of a blow-out of the financial system. It must lead to an immediate implementation of the following program:

Given the pandemic, the only way to stop that and future pandemics, is to create a world health system, which means a modern health system in every single country. Because if you don't stop the pandemic in even the poorest country on the planet, it will come back; there will be new variants, new strains, which eventually could make obsolete the vaccines which already have been distributed. So, we are in a race against time.

We should do in every single country what was done in Wuhan when the pandemic broke out. Build hospitals! This can be done with the Army Corps of Engineers, with aid organizations. In one week, one can build a hospital for 1,000 people. Then, these modern hospitals need well-educated doctors, nurses. You

need lots of clean water; two billion people in the world have no access to clean water. You need lots of electricity; this cannot be done without infrastructure. So, the building of a modern health system in every country can and must be the beginning of overcoming the underdevelopment of the developing countries for good.

We have to have a program of global poverty elimination, exactly as it was intended by Franklin D. Roosevelt when he called for the Bretton Woods [system], which was never implemented because of his untimely death. But now, we need exactly that. It must start with a global Glass-Steagall banking separation which then must be followed by the creation of a Hamiltonian national banking system in every country. We need a credit system which then can become a New Bretton Woods system. Then we can finance the extension of the New Silk Road into Southwest Asia. The possibility to overcome the death and starvation in Syria, Yemen, Afghanistan, Iraq, the solution is obvious. When President Xi Jinping was in Saudi Arabia, Iran, and Egypt in 2015, he offered to extend the New Silk Road into the entire region.

That program, and the Schiller Institute has worked on a comprehensive program for the entire region, can be implemented in such a P-5 UN Security Council meeting. It is agreed, and then all the big neighbors of Southwest Asia—Russia, China, India—all work together and the United States and European nations agree to cooperate in the reconstruction of this region, which has been destroyed by these endless wars. Then, naturally, the New Silk Road with this international cooperation—including other countries like Japan, India, South Korea—should all be involved in the reconstruction of Africa.

We have to replace geopolitical confrontation with a crash program of cooperation for the development of thermonuclear fusion power, where in the recent period, major breakthroughs have occurred. Once we have fusion power, we will have a safe

energy source for the whole human population, and we will also tackle the problem of limited raw materials, because you can separate isotopes with the fusion torch procedure and create new raw materials. We have to have international cooperation in space. Rather than extending geopolitical confrontation into space, we should have international cooperation to build a village on the Moon, and soon a city on Mars.

View full size

WEF/Sikarin Fon Thanachaiary

Sarah Al-Amiri, the 34-year-old UAE Minister of State for Advanced Technology and Chair of the UAE Space Agency, inspires the youth of the world with the UAE's Hope Mars mission. In a TED talk in 2017, she pointed upward, not to single stars, but to the hundreds of billions of galaxies in the universe.

We should listen to the head of the Mars mission and the head of the Space Agency of the United Arab Emirates, Miss Al-Amiri, who already some years ago made a beautiful speech where she stuck her finger in the air like this—please put on the video—people should look at what is at the end of her finger to see what the sky will tell them. Can you put on the video, please?

Sarah Al-Amiri (video): The Hubble Space Telescope was pointed at a region that small [pointing her finger]. And it came up with this image. This image, the dots of light that you see in these images are not stars. They're galaxies. There are hundreds of billions of stars in each one of those dots in that small region of sky that we look at. [end video]

Zepp-LaRouche: Now, the Hubble Telescope discovered that there are at a minimum 2 trillion galaxies. I would like you to really put your mind on that thought, and then think how stupid it would be that we, as a human species who are the

only species which can potentially be the immortal species because of our creative reason, that we would destroy ourselves in a thermonuclear destruction. I think we should have the ambition not to be more stupid than the animals, because there is no animal species which would ever conduct such a behavior. Thank you.

Sammenkædning mellem Skandinavien og Europa med 'Bæltet & Vejen' via Pakistan

Se videoerne her.

STOCKHOLM, 29. april 2021 (EIRNS) – Zoom-webinarmødet i 'Bælte- og Vej-instituttet i Sverige sammen med Pakistans og Kinas ambassade i Sverige var en ekstraordinær succes. Mere end 130 deltagere var til stede, da der var flest deltagere. Den første del af programmet blev ledet af Pakistans handelsattaché for Sverige, Norge, Danmark og Finland. Fokus var på 'China Pakistan Economic Corridor' (CPEC) og det enorme potentiale for europæiske og skandinaviske forretningsinteresser i at investere i særlige økonomiske zoner (SEZ), der er forbundet med den nuværende industrialiseringsfase af CPEC.

Der var velkomstbemærkninger fra Pakistans ambassadører i Sverige og Danmark og af Kinas ambassadør i Sverige. Udenrigsministeriets webside på kinesisk fremhævede dagen efter BRIX-begivenheden [Belt and Road Initiative Experts, *red.*] og trykte den kinesiske ambassadør Gui Congyous hilsener ved begivenheden.

Der var adskillige førende statslige agenturer fra Pakistan, såsom 'Board of Investment', samt regionale embedsmænd, der skitserede det store potentiale for investeringer og forretninger på alle områder, i takt med at den grundlæggende infrastruktur, især elkraft, udbygges. Der var også vigtige præsentationer fra 'Business Sweden', 'Innovation Norway' og 'Danmarks Handelsråd' for at byde velkommen og yde støtte og hjælp til skandinaviske virksomheder, der er klar til at investere i Pakistan. Betydningen af Pakistans samarbejde med Kina om BVI blev fremhævet, og mange forretnings-interessenter fra Kina deltog også.

Anden del af webinarret fokuserede på vigtigheden af Bælte- og Vejinitiativet (BVI), og hvordan Bælte og Vej-instituttet i Sverige fortsætter med at præsentere sandfærdig og nøjagtig information om BVI, på trods af bevidst fordrejning fra vestlige medier og andre institutioner.

Dette afsnit blev ledet af Stephen Brawer, næstformand for Bælte- og Vej-instituttet i Sverige og BRIX's ansvarlige leder for webinarer og seminarer. Hans indledende bemærkninger opsummerede tre af de vigtigste punkter om BVI som en global udviklingspolitik, der er åben for alle nationer, og nødvendigheden af at fjerne ekstrem fattigdom på verdensplan, hvilket er opnået i Kina i 2020. Han bemærkede også vigtigheden af den Westfalske Fredstraktat fra 1648, som et princip for samarbejde, hvor andres interesser er primære, i modsætning til kun at tjene egne interesser, dvs. geopolitik.

Der var fire talere på eftermiddagsmødet. Professor Michele Geraci fra Italien pegede på forrangen af de kommercielle forhold bag de meget diskuterede og dramatiske geopolitiske kontroverser. Henry Tillman fra Storbritannien rapporterede fra sine egne undersøgelser om den skyhøje vækst i den kinesiske farmaceutiske industri på kun et år, der viser hvordan Kina og Indien nu er de vigtigste leverandører af vaccine til verden, alt imens USA og Europa har begrænset deres leverancer til deres hjemmemarkeder. I Storbritannien er

hele vaccineproduktionen 100 procent forbeholdt den britiske befolkning.

Dr. Maria Sultan fra Pakistan placerede CPEC i det globale landskab af containerhandel og digitale transmissioner, der udviser enorm vækst i korridorerne i Asien-Europa og Stillehavsområdet med de pakistanske havne Karachi og Gwadar som centrale. Hussein Askary fra BRIX fremhævede 'Health Silk Road' som den eneste mulige tilgang til at imødegå de nuværende og fremtidige pandemier og tilvejebringe den nødvendige infrastruktur til et moderne sundhedssystem.

Deres præsentationer fokuserede detaljeret både på de forretningsmuligheder, der opstår i Asien og rundt om i verden, især i lyset af COVID-pandemien, samt farerne på grund af løgne og vildledende fremstilling af virkeligheden.

Se linket til invitationen til begivenheden.

Se videoerne her.

Krig, folkemord og det glade vanvid stopper ikke før det bankerotte britiske imperium bliver skiftet ud

2. marts (EIRNS) – "Den værste hungersnød verden har set i årtier", er den måde som FN's generalsekretær, Antonio Guterres, fordømmer hvad der foregår i Yemen. Hans bemærkninger blev fremsat på en international donorkonference den 1. marts, hvor det ikke lykkedes at rejse tilsagn om så

meget som halvdelen af de 3,85 milliarder dollars, som det var tilstræbt. En af de mere modbydelige ironier var, at den største enkelt-forpligtelse til at "hjælpe" (430 millioner dollars) kom fra Saudi-Arabien, som hovedsageligt er ansvarlig for at gennemføre den britiske imperialistiske politik med krig og økonomisk blokade for at udslette den yemenitiske nation.

Ifølge de seneste FN-data vil mere end 16 millioner yemenitter – omkring halvdelen af de 29 millioner indbyggere – blive udsat for sult i år, og næsten 50.000 sulter allerede ihjel under hungerlignende forhold. FN advarede om, at 400.000 yemenitiske børn under fem år kan dø af akut underernæring. Den tidligere amerikanske kongreskvinde Tulsi Gabbard har med rette anklaget, at "[indførelse af] sanktioner, svarende til hvad Saudi-USA-alliancen har gjort i Yemen, forårsager død og lidelse for millioner af uskyldige syrere".

Helga Zepp-LaRouche understregede i dag, at dette er forsætlig politik, ligesom Green New Deal er designet til bevidst at afindustrialisere og affolke planeten. Der er ingen grundlæggende forskel på, hvad interesserne bag bankerotte City of London og Wall Street tilskynder til i dag, og hvad de samme kræfter gjorde i og med skabelsen af Hitler og hans koncentrationslejre. Det er på tide at tage fløjlshandskerne af i dette spørgsmål, siger Zepp-LaRouche.

Bistand alene løser heller ikke disse problemer. Et omfattende udviklingsprogram knyttet til Kinas Bælte- og Vejinitiativ er den eneste måde at redde Yemen, Syrien og de bredere regioner i Afrika og Sydvestasien på – som Schiller Instituttet længe har insisteret på. På samme måde må USA tilslutte sig Bælte- og Vejinitiativet og arbejde sammen med Kina for at udvikle den såkaldte Tredje Verden, både for at trække sig ud af dens nuværende økonomiske depression og skabe en ny global sikkerhedsarkitektur, hvor fred bliver mulig gennem udvikling.

Dette var altid Lyndon LaRouches centrale strategiske vision,

hvilket han atter sagde i et interview den 19. november 2002 med den førende mexicanske avis, Excélsior, som svar på spørgsmålet: "Hvis du blev valgt som præsident for USA, hvad ville dine prioriteter så være?" Som LaRouche svarede: "Præcis de samme som de er i øjeblikket og har været siden forårsdagene i 1946, hvor jeg som en amerikansk soldat vendte tilbage fra det nordlige Burma til Calcutta, Indien: En retfærdig ny verdensøkonomisk orden blandt suveræne nationalstater, en orden i overensstemmelse med målene for, hvad Alexander Hamilton kaldte det amerikanske system for politisk økonomi".

Denne påkrævede tilgang til at vende den systemiske sammenbrudskrise i hele den transatlantiske region vil være et af de centrale spørgsmål, der behandles på den kommende internationale konference den 20. marts, sponsoreret af Schiller Instituttet.

Og så er der galskaben – den rene politiske galskab – der udspringer af det døende system. Husk på, at Royal Institute of International Affairs (Chatham House) i en rapport fra 3. februar 2021 hævdede, at væksten i verdens fødevareproduktion var den største enkeltårsag til "tabet af biodiversitet", og at en bevidst reduktion af landbruget var den bedste måde at redde planeten på. Nu har det britiske imperiums flagskibspublikation, *The Economist*, i en større politisk artikel den 28. februar spurgt?: "Er tiden inde til, at 'øko-mord' bliver en international forbrydelse?" – for at svare med knap skjult entusiasme: "En voksende bevægelse ønsker, at ødelæggelse af miljøet skal behandles som folkedrab og forbrydelser mod menneskeheden".

Denne angiveligt mest afskyelige forbrydelse, "øko-mord", blev derefter kædet sammen med 1) nazisternes grusomheder, den bevidste ødelæggelse af en gruppe mennesker; 2) forbrydelser mod menneskeheden 3) krigsforbrydelser 4) og aggressionskriminalitet, som den eneste forbrydelse, der kan retsforfølges ved Den internationale Straffedomstol i Haag

(ICC). En undersøgelse til fremme for denne idé forberedes af Philippe Sands, en juraprofessor ved University College London, og Dior Fall Sow, en senegalesisk jurist og tidligere FN-anklager, som vil få foretræde for ICC i juni. "Det kunne også markere et vendepunkt i, hvordan forholdet mellem mennesker og den naturlige verden forstås", udtalte *The Economist*.

"Øko-mord" kan defineres som "omfattende ødelæggelse, beskadigelse eller tab af økosystemer i et givet område", rapporterede magasinet. Nogle mener stadig, at graden af skade skal være den samme, som skaden medfører for mennesker. Men andre, ifølge artiklen, ser dette som en alt for antropocentrisk opfattelse. Mr. Sands, for eksempel, "mener, at øko-mord bør defineres af behovet for at beskytte miljøet som et mål i sig selv. Dette ville kræve, at det har sit eget selvstændige grundlag som en ny forbrydelse, snarere end at blive sat ind under en eksisterende". Sands forklarede: "Min fornemmelse er, at der er en bred anerkendelse af, at de gamle antropocentriske antagelser muligvis meget vel må forkastes, hvis retfærdigheden virkelig skal ske fyldest, og miljøet få en rimelig grad af beskyttelse".

Man fristes til at se alt dette som blot en syg vittighed, hvis det ikke var for det faktum, at YouTube, kæmpen indenfor den sociale medieverden, har besluttet, at enhver snak om valgsvindel i 2020 er en censurabel løgn; at den tyske Marshall-fond kræver, at enhver, der fremhæver vindmøllernes rolle i energikatastrofen i Texas, skal gøres tavs på samme måde; og desuden at det transatlantiske finanssystem er i en sammenbrudskrise, der kræver indførelse af sådan vanvittig politik for at overleve.

Så gå enten med i kampen for at stoppe det dødbringende vanvid, eller forbered dig på at spise din sidste aftensmad, og sørg for at det bliver et godt måltid. For det britiske imperium har til hensigt at gøre spisning i sig selv til en forbrydelse mod menneskeheden under Nürnberg-koden.